

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 472/2022-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 64/21/2200 a postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 82/21/1000 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. septembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 64/21/2200 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 82/21/1000. Sťažovateľ navrhuje zakázať krajskej prokuratúre, ako aj generálnej prokuratúre pokračovať v porušovaní označených práv a priznať mu primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľ tiež žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že podaním z 22. júla 2021 adresovaným generálnej prokuratúre sťažovateľ podal ďalší opakovaný podnet podľa § 36 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre

v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), v ktorom sa domáhal vyslovenia porušenia ním označených práv.

3. Prípisom z 27. júla 2021 bol sťažovateľ informovaný, že jeho ďalší opakovaný podnet bol s poukazom na § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre postúpený krajskej prokuratúre na vyhodnotenie.

4. Sťažovateľ podal 5. januára 2022 generálnej prokuratúre žiadosť o odstránenie prieťahov v konaní v súvislosti s jeho ďalším opakovaným podnetom, avšak nebol nijako informovaný o jej prípadnom postúpení krajskej prokuratúre, a preto 18. júla 2022 podal ďalšiu žiadosť o odstránenie prieťahov v konaní. Prípisom z 3. augusta 2022 bol sťažovateľ informovaný, že táto jeho žiadosť bola postúpená krajskej prokuratúre na vyhodnotenie.

5. Do podania ústavnej sťažnosti nebol sťažovateľ upovedomený o spôsobe vybavenia svojich podaní.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. K porušeniu práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) došlo podľa názoru sťažovateľa tým, že krajská prokuratúra ani generálna prokuratúra si nespĺnili svoju zákonnú povinnosť a na ďalší opakovaný podnet sťažovateľa nereagovali.

7. Pokiaľ ide o namietané porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru), sťažovateľ zastáva názor, že krajská prokuratúra ani generálna prokuratúra nekonajú dôsledne, účinne a urýchlene v zmysle § 3 ods. 2 zákona o prokuratúre, pretože od podania ďalšieho opakovaného podnetu uplynulo viac ako 13 mesiacov a označení porušovateľa žiadnym spôsobom nerozhodli. Odstráneniu nečinnosti nepomohli ani dve žiadosti o odstránenie zbytočných prieťahov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je jeho nespokojnosť s nečinnosťou krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry, ktoré ho dosiaľ nijako neupovedomili o spôsobe vybavenia jeho ďalšieho opakovaného podnetu, a tým došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.1. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa:

9. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

10. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, teda sťažovateľ sám tvrdí, že podal generálnej prokuratúre ďalší opakovaný podnet. Uvedené bezpochyby plyní aj zo samotného textu ďalšieho opakovaného podnetu z 22. júla 2021, ktorého kópiu sťažovateľ priložil k ústavnej sťažnosti ako jej prílohu, kde uvádza „*Vec: Ďalší opakovaný podnet podľa § 36 ods. 2 zákona č. 153/2001 o prokuratúre.*“.

11. Podľa § 36 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a každý ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov. Takýto ďalší opakovaný podnet sa vybavuje iba vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti alebo ak tak rozhodne nadriadený prokurátor. Zároveň z § 33 ods. 1 písm. d) a § 33 ods. 2 zákona o prokuratúre vyplýva, že prokurátor neprihliada na podanie, ktoré je v poradí tretím alebo ďalším podnetom v tej istej veci, ak nadriadený prokurátor nerozhodne inak a o tejto skutočnosti nie je potrebné podávateľa upovedomiť.

12. Ústavný súd vzal na vedomie obsah sťažovateľom priloženého ďalšieho opakovaného podnetu, ktorý adresoval generálnej prokuratúre. Sťažovateľ sa v ňom opakovane domáha preskúmania postupu Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Pn 6/19/2207 a jej vyrozumienia z 8. novembra 2019. Sťažovateľ pokladá za svojvoľné a nezákonné aj vyrozumienie krajskej prokuratúry o vybavení jeho opakovaného podnetu, ktorý bol odložený bez prijatia akýchkoľvek opatrení napriek tomu, že sťažovateľ sa domáhal nápravy v súvislosti s podmienkami výkonu väzby, ktoré považuje za neľudské a ponižujúce.

13. Ústavný súd konštatuje, že nemožno dospieť k záveru, že by zo strany krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry mohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy alebo práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keď nevybavovanie takého podania vyplýva priamo zo zákona o prokuratúre (§ 36 ods. 2) a ani sám sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdí, že jeho ďalší opakovaný podnet obsahoval nové skutočnosti. S nevybavením ďalšieho opakovaného podnetu príslušným prokurátorom nie je spojené ani upovedomenie podávateľa podnetu (sťažovateľa), že jeho podnet (okrem zákonom ustanovených výnimiek) nebol nevybavovaný, ako to (naopak) predpokladá zákon o prokuratúre v iných prípadoch podľa § 35 ods. 2 a § 36 ods. 3. Na uvedenom nič nemení ani postúpenie ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľa a jeho následná sťažnosť krajskej prokuratúre ako príslušnej na jeho vyhodnotenie (či naozaj ide o ďalší opakovaný podnet, čo tvrdí aj samotný sťažovateľ).

14. Navyše týmto „zásahom“ nemohlo dôjsť ani k porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy a v ňom zakotveného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré sťažovateľ namietal, pretože generálna prokuratúra, ako aj krajská prokuratúra, ktoré postupovali v súlade so zákonom o prokuratúre, sa nedostali do žiadneho omeškania, keďže nemali povinnosť upovedomiť sťažovateľa o tom, že jeho ďalší opakovaný podnet sa nevybavuje a neprihliada sa naň.

15. Ústavný súd uvádza, že súčasťou základného práva na inú právnu ochranu takisto nie je právo sťažovateľa, aby orgány prokuratúry opakovane odpovedali na jeho ďalšie a ďalšie opakované podnety týkajúce sa tej istej veci, v ktorých sťažovateľ neuvádza nové skutočnosti. Sťažovateľom predložené argumenty nemôžu žiadnym spôsobom spochybníť základné zákonné pravidlo, že ďalší

opakovaný podnet sa bez naplnenia zákonných predpokladov nevybavuje (§ 36 ods. 2 zákona o prokuratúre).

16. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom krajskej prokuratúry ani generálnej prokuratúry pri vybavovaní ďalšieho opakovaného podnetu sťažovateľom označené základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemohli byť porušené.

17. Ústavný súd preto v súlade s § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú.

III.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom:

18. Vo vzťahu k žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ústavný súd konštatuje, že takýmto žiadostiam vyhovie v prípade súčasného (kumulatívneho) splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde a jeho ustálenej doterajšej judikatúry v tejto oblasti, t. j. (i) ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa (ak vzhľadom na svoje majetkové pomery nedisponuje dostatočnými zdrojmi na úhradu trov právneho zastúpenia) a (ii) ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

19. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti v jej podstatnom základe konštatuje (bez potreby skúmania majetkových pomerov sťažovateľa), že nebola splnená druhá podmienka na ustanovenie právneho zástupcu, keďže v sťažovateľovom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, ako to vyplýva z tohto rozhodnutia, a ani ustanovenie právneho zástupcu by na prijatých záveroch ústavného súdu nič nemohlo zmeniť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu